

LLEI 1/2007, DE 16 DE MARÇ, CONTRA LA CONTAMINACIÓ ACÚSTICA DE LES ILLES BALEARS¹

[*\(BOIB núm. 45, de 24 de març de 2007\)*](#)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La promulgació de la Directiva del Parlament Europeu 2002/49/CE i la gairebé immediata transposició al dret intern espanyol a través de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou (BOE núm. 276, de 18 de novembre), han suposat la plasmació en el nostre ordenament jurídic del tractament modern de la contaminació acústica. Aquesta llei ha assolit així mateix un objectiu de gran importància com és ara aglutinar la dispersió normativa que hi havia fins aleshores en una sola norma general reguladora d'àmbit estatal.

Aquest nou dimensionament del concepte de renou parteix de la seva consideració com a element greument pertorbador del benestar ciutadà, i l'actuació contra el renou i enfront del renou prové del mandat constitucional de protegir la salut de la ciutadania (article 43 de la nostra carta magna) i el medi ambient (article 45).

És en aquest sentit en què s'ha d'actuar, i les Illes Balears, pioneres ja l'any 1987 amb la promulgació del Decret 20/1987, de 26 de març, no volen deixar passar l'oportunitat de continuar actuant en matèria de contaminació acústica amb una llei que, donant entrada als nous principis provinents de la Unió Europea, recollits a la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou, sigui capaç de conjugar, tasca no gens fàcil, els drets indiscutibles a descansar, a la salut i a la intimitat de les persones, amb activitats d'oci, fonamentals en el principal sector productiu de les Illes com és el sector turístic, i també amb el desenvolupament d'altres sectors importants per a l'economia de la nostra comunitat com ara la construcció o el sector industrial, sectors en els quals, si bé les administracions públiques corresponents han de controlar que les emissions sonores derivades de la seva activitat no vulnerin els drets de la ciutadania a un ambient acústic de qualitat, tampoc no es pot arribar, en defensa d'un concepte proteccionista malentès i tergiversat, a uns nivells de prohibició que impedeixin el desenvolupament normal dels sectors productius esmentats, la contribució dels quals a l'economia de les Illes és decisiva perquè es desenvolupin.

Un altre concepte de gran transcendència que es pretén introduir mitjançant aquest text legal és l'evident caràcter municipalista de la llei. Un caràcter que es tradueix en la posada a disposició dels municipis d'instruments eficaços i eficients que els permetin actuar de manera àgil, de vegades contundent, contra els que vulnerin el contingut d'aquesta llei així com el de les ordenances municipals que es dictin en desplegament d'aquesta.

Aquesta llei consta de seixanta-dos articles estructurats en cinc títols, nou disposicions addicionals, quatre de transitòries, una de derogatòria i dues de finals.

¹ Aquesta llei ha estat modificada, entre d'altres, per les normes següents: per la Llei 6/2009, de 17 de novembre, de mesures ambientals per impulsar les inversions i l'activitat econòmica a les Illes Balears ([BOIB núm. 172, de 24 de novembre de 2009](#)) i per la Llei 13/2012, de 20 de novembre, de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria i energia, noves tecnologies, residus, aigües, altres activitats i mesures tributàries ([BOIB núm. 177, de 29 de novembre de 2012](#)).

En el títol I es regulen les disposicions generals, sempre sota la concepció de contaminació acústica i renou en el sentit ampli i modern que s'ha exposat.

El títol II estableix la valoració de renous i de vibracions i els nivells de pertorbació.

Un dels aspectes més destacats d'aquesta llei és la regulació dels processos de planificació i gestió acústica en el títol III, en línia amb les previsions europees i la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou, fonamentalment els plans acústics d'acció municipal, en els quals s'integra un dels elements rellevants: els mapes de renou. La finalitat d'aquests mapes consisteix a descriure de manera precisa l'estat acústic del municipi per poder adoptar les mesures necessàries per aconseguir minimitzar l'impacte acústic generat per les diverses activitats. De la mateixa manera, s'hi regula el procediment legal per declarar les zones de protecció acústica especial i les zones de situació acústica especial, com també les conseqüències d'implantar-les i l'articulació d'instruments tan importants com els mapes de renou. També s'hi considera, d'acord amb les previsions de la Llei del renou, la declaració de zones naturals protegides acústicament, com són les reserves de sons d'origen natural, aspecte fonamental en una comunitat com la nostra on el turisme és essencial. En aquest sentit, i coherentment amb la resta de normativa relativa a zones i espais naturals, se'n reserva la declaració a la Conselleria de Medi Ambient. A més, tot això intenta complementar-se amb el dret garantit de la ciutadania d'accedir a aquesta planificació, a fi de conèixer els diferents nivells de protecció sonora del seu municipi.

Igual que a la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou, els postulats referents a la planificació i la gestió acústiques s'han de desplegar reglamentàriament.

En el títol IV es regulen els múltiples aspectes de la intervenció administrativa amb la finalitat de prevenir la contaminació acústica i s'hi preveuen des de mesures de foment i condicions a les llicències o autoritzacions, fins a mesures que es poden incardinar en el si de la contractació administrativa; cal destacar, dins aquest apartat, la previsió d'uns continguts mínims dels estudis d'impacte acústic que han d'acompanyar els projectes d'activitats i de construcció d'infraestructures susceptibles de generar renous i vibracions.

Respectant el principi de legalitat, en el títol V es plasma el règim jurídic que regula els aspectes d'inspecció, de control, d'infraccions i de sancions. Un aspecte que s'ha de destacar d'aquesta llei n'és el caràcter preventiu i corrector més que no sancionador, com ho demostra el fet de possibilitar la reducció de les sancions imposades en el cas que l'infractor acrediti de manera fefaent a l'administració actuant l'adopció de les mesures oportunes per corregir-ne l'emissió.

Les disposicions addicionals i transitòries contenen les normes que ultimen l'àmbit d'aplicació del text analitzat, com també aquelles que estableixen les normes de transitorietat i els terminis d'adaptació al nou text, si bé, com ja s'ha dit, en molts de casos caldrà esperar el desplegament reglamentari de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou.

Tot i l'extensió —imprescindible en un text legislatiu de la complexitat d'aquest—, es requereix, per a l'aplicabilitat pràctica total, un desplegament reglamentari imminent del text en el qual es defineixin clarament els valors d'immissió i d'emissió considerats com a màxims. Mentre no s'aprovi el desenvolupament reglamentari continuaran vigents els valors d'immissió i d'emissió màxims establerts a la taula de l'article 6 del Decret 20/1987, de 26 de març.

En definitiva, amb aquesta llei es pretén posar en pràctica una sèrie de mesures que tinguin un efecte directe en la qualitat de vida de la ciutadania i posar a l'abast de les administracions els instruments necessaris i els recursos suficients per assolir aquesta finalitat.

Aquesta llei es dicta d'acord amb l'article 11.7 de la Llei Orgànica 2/1983, de 25 de febrer, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que atribueix a la nostra comunitat autònoma la competència per a la protecció del medi ambient i l'establiment de normes addicionals de protecció. Tot això de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.23a de la Constitució.

En ús d'aquestes atribucions i en compliment del deure superior de vetllar per la salut i pel benestar de la ciutadania de la nostra comunitat, i per garantir de manera eficaç els drets constitucionals a la integritat física i moral, a la protecció de la salut, al gaudi d'un medi ambient adequat i a la intimitat familiar i personal, es redacta aquesta llei de protecció contra la contaminació acústica, amb l'objectiu de preservar el medi natural, fer més habitables els nuclis urbans, millorar la qualitat de vida i garantir el dret a la salut de la ciutadania de les Illes Balears.

TÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és regular les mesures necessàries per prevenir, vigilar i corregir la contaminació acústica, amb la finalitat d'evitar o de reduir els danys que se'n puguin derivar per a la salut humana, els béns o el medi ambient, com també regular les actuacions específiques en matèria de soroll i vibracions en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Article 2. Àmbit d'aplicació i exclusions

1. Queden sotmesos als preceptes d'aquesta llei tots els emissors acústics sigui qui en sigui el titular, el promotor o el responsable, tant si és persona física com jurídica, pública o privada, i en lloc públic o privat, obert o tancat, que es trobin en territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears, o en les seves aigües limítrofes, així com també les edificacions en la seva qualitat de receptors acústics.

2. No obstant el que disposa el punt anterior, queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei:

- a) Les infraestructures portuàries i aeroportuàries de competència estatal, tret que la seva pròpia normativa o altres normes específiques disposin el contrari.
- b) Les activitats militars, que s'han de regir per la seva normativa específica.
- c) L'activitat laboral, quant a la contaminació acústica que produeixi en el lloc de treball corresponent, que s'ha de regir per la seva normativa específica.
- d) Les activitats domèstiques o els comportaments del veïnatge, quan la contaminació acústica que produeixin es mantingui dins els límits tolerables d'acord amb el que estableixin les ordenances municipals i els usos i costums locals.

- e) Els renous que generin embarcacions de qualsevol tipus o activitats desenvolupades en aigües limítrofes a la costa, el control dels quals es reserva a l'autoritat estatal competent.

Article 3. Obligatorietat

1. Les normes d'aquesta llei són de compliment obligat i directe, i no és necessari un acte previ de requeriment o de subjecció individual, per a tota activitat el funcionament, l'exercici o l'ús de la qual comporti la producció de renous i de vibracions molestos o perillosos.

2. L'obligació esmentada és exigible a través de les llicències o autoritzacions administratives municipals o supramunicipals corresponents, per a tota classe de construccions, obres en la via pública o instal·lacions industrials, comercials i de serveis, com també per ampliar-les, reformar-les o esbucar-les, que es projectin, s'executin o es facin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

3. Queden exemptes dels preceptes del punt anterior aquelles obres o activitats que es desenvolupin a l'empara de llicències concedides abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

4. L'incompliment o la inobservança d'aquesta normativa o de les condicions assenyalades a les llicències i a la resta d'actes o acords dictats en execució d'aquesta llei, queda subjecte al règim sancionador establert en el títol V, capítol II d'aquesta llei.

Article 4. Definicions

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

Activitat: Qualsevol instal·lació, establiment o activitat, públic o privat, de naturalesa industrial, comercial, de servei o d'emmagatzematge.

Aïllament acústic: Capacitat d'un element constructiu o tancament de no transmetre el so a través d'ell. S'avalua, en termes generals, mitjançant la relació d'energies a ambdós costats de l'element.

Àrea acústica: Àmbit territorial, delimitat per l'administració competent, que presenta el mateix objectiu de qualitat acústica.

Qualitat acústica: Grau d'adequació de les característiques acústiques d'un espai a les activitats que s'hi duen a terme.

Contaminació acústica: Presència a l'ambient de renous o de vibracions, sigui quin sigui l'emissor acústic que els origina, que impliquen molèstia, risc o dany per a les persones, per al desenvolupament de les seves activitats o per als béns de qualsevol naturalesa, o que causen efectes significatius sobre el medi ambient.

Emissor acústic: Qualsevol infraestructura, equip, maquinària, activitat o comportament que genera contaminació acústica; també denominat font sonora o font de renou o vibracions.

Avaluació acústica: El resultat d'aplicar metodologies reglades expressades a la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou, i en el seu desplegament reglamentari, que permet calcular, predir, preveure o mesurar la qualitat acústica i els efectes de la contaminació.

Índex acústic: Magnitud física per descriure la contaminació acústica, que té relació amb els efectes que produeix.

Mapa de renou: Representació gràfica dels nivells significatius de renou ambiental existents en un determinat territori, obtinguts mitjançant el mesurament en un conjunt de punts representatius, al llarg de diferents períodes.

Nivell d'emissió: Nivell sonor existent en un lloc determinat, originat per un emissor acústic que funciona en el mateix emplaçament.

Nivell d'immissió: Nivell sonor existent en un lloc determinat, originat per un emissor acústic que funciona en un emplaçament diferent. També anomenat nivell de recepció.

Objectiu de qualitat acústica: Conjunt de requisits que han de complir les característiques acústiques d'un espai determinat en un moment concret, avaluat en funció dels índexs acústics que li siguin aplicables.

Plans d'acció acústica: Plans encaminats a afrontar les qüestions relatives al renou i als seus efectes, inclosa la reducció del renou si cal.

Renou: Qualsevol so que molesta o incomoda els éssers humans, o que els produeix o té l'efecte de produir-los un resultat psicològic i fisiològic advers.

Renou ambiental: Senyal sonor, expressat en termes de nivell de pressió sonora, que es pot mesurar en un emplaçament i en un temps concret, compost per sons procedents de diverses fonts sonores.

Valor límit: Valor de l'índex acústic que no ha de ser sobrepassat dins un període de temps, mesurat d'acord amb un protocol establert.

Vibració: Pertorbació que provoca l'oscil·lació dels cossos sobre la seva posició d'equilibri.

Zona de transició: Àrea en què es defineixen valors intermedis entre dues zones limítrofes.

Zona tranquil·la en aglomeracions: Els espais en què no se supera un valor límit, que l'ha de fixar el Govern, d'un determinat índex acústic.

Zona tranquil·la en camp obert: Els espais no pertorbats per renou procedent de trànsit rodat, les activitats industrials o les activitats esportives i recreatives.

Zones de servitud acústica: Sectors del territori, delimitats en els mapes de renou, on les immissions poden superar els objectius de qualitat acústica aplicables a les àrees acústiques corresponents i on es poden establir restriccions per a determinats usos del sòl, activitats, instal·lacions o edificacions, amb la finalitat de complir, com a mínim, els valors límits d'immissió que hi ha establerts.

Zona de protecció acústica especial: Zones en què es produeixen elevats nivells sonors encara que les activitats que hi ha, individualment considerades, compleixen els nivells legals exigits.

Zona de situació acústica especial: Zones de protecció acústica especial en les quals les mesures adoptades no han evitat l'incompliment dels objectius acústics establerts.

Personal qualificat: Personal que disposa dels coneixements essencials en matèria acústica, bé per disposar d'una determinada titulació, bé per haver realitzat cursos de formació degudament homologats en matèria acústica.

Acreditació tècnica: Acreditació de caràcter administratiu que es pot atorgar, prèvia sol·licitud, a les persones que tinguin la consideració de personal qualificat.

Personal tècnic competent: Personal que, per disposar de la titulació acadèmica que garanteixi els coneixements suficients, està en condicions d'emetre certificats relatius al compliment dels requisits exigits en matèria acústica.

2. Els termes acústics no inclosos en aquest article s'han d'interpretar de conformitat amb el codi tècnic d'edificació que preveu la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació. Si no en té, s'hi han d'aplicar les normes bàsiques d'edificació: condicions acústiques d'edificació (NBE-CA-88), les possibles modificacions, les normes UNE-EN i, en el cas que es produeixi una modificació de la normativa ISO no transposada al nostre ordenament, aquesta els ha de ser d'aplicació directa.

Article 5. Principis de l'actuació pública i d'informació

1. La Conselleria de Medi Ambient ha de desenvolupar mecanismes d'informació a la població sobre la incidència de la contaminació acústica a la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per a això, ha d'actuar d'acord amb el principi de col·laboració mútua amb els ajuntaments i els consells insulars pel que fa a l'obtenció, l'elaboració i la tramesa de dades.

Amb la finalitat de desplegar l'article 5.2 de la Llei estatal del renou, ha de facilitar informació a l'Administració General de l'Estat per contribuir al funcionament del sistema bàsic d'informació sobre contaminació acústica que preveu l'article esmentat en l'àmbit nacional.

L'acció de les diferents administracions s'ha de basar en l'exercici coordinat de les seves competències d'acord amb els principis de prevenció, reducció i correcció.

2. Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per:

- a) Promoure la investigació en tècniques de mesura, d'anàlisi, d'avaluació i de minimització del renou.
- b) Controlar, a través dels certificats tècnics corresponents, la implantació dels aïllaments acústics necessaris per aconseguir nivells d'emissió i d'immissió sonora admissibles.
- c) Elaborar i aplicar una planificació racional que tenguin per objecte l'ordenació acústica de l'àmbit territorial corresponent al municipi, que distingeixi les àrees que requereixen una protecció especial, per la sensibilitat acústica dels usos que s'hi desenvolupen, d'aquelles altres que estan subjectes a una intensitat sonora major per les activitats que s'hi desenvolupen.
- d) Facilitar informació de les conseqüències del renou sobre la salut de les persones i sobre els usos i les pràctiques quotidianes que permeten disminuir els nivells acústics.
- e) Elaborar i desenvolupar programes de formació i educació ambiental adreçats a la ciutadania en general i als agents sobre els quals té una major incidència la contaminació acústica.
- f) Obrir vies de diàleg i de participació entre les administracions públiques, els agents econòmics i socials i la ciutadania, que tendeixin a minimitzar el renou.
- g) Desenvolupar diferents instruments destinats a fomentar la implantació a les empreses de programes, procediments i tecnologies adreçats a la prevenció, la reducció i el control de les emissions sonores.
- h) Adoptar les mesures necessàries, en el marc de la legislació específica, per garantir una bona qualitat acústica dels espais naturals protegits de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

3. Les administracions públiques competents han d'informar el públic sobre la contaminació acústica i, en particular, sobre els mapes de renou i els plans d'acció en

matèria de contaminació acústica. És aplicable a la informació a la qual fa referència aquest apartat la Directiva 2003/04/CE del Parlament i del Consell, de 28 de gener del 2003, i la normativa que la desplegui.

4. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, les administracions públiques competents han d'inserir en els diaris oficials corresponents anuncis en què s'informi de l'aprovació dels mapes de renou i dels plans d'acció en matèria de contaminació acústica i en què s'indiquin les condicions en què el contingut íntegre és accessible a la ciutadania.

Article 6. Competències

1. Correspon a la Conselleria de Medi Ambient:

- a) Aprovar i revisar els mapes de renou i els plans d'acció adreçats a lluitar contra la contaminació acústica derivada d'infraestructures viàries, ferroviàries i portuàries que siguin gestionades per l'Administració de la comunitat autònoma.
- b) Prestar la informació necessària a la ciutadania sobre contaminació acústica.
- c) Remetre a l'Administració General de l'Estat els mapes de renou aprovats en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma.
- d) Elaborar i desenvolupar programes de formació i d'educació ambiental dirigits a la ciutadania en general i als agents sobre els quals té major incidència la contaminació acústica.
- e) Desenvolupar programes de formació dirigits als agents dels municipis encarregats del control i la inspecció acústics que acreditin la seva capacitat tècnica per desenvolupar aquestes tasques.
- f) Desenvolupar instruments destinats a fomentar la implantació en les empreses de mecanismes, programes, procediments i tecnologies adreçats a la prevenció, la reducció i el control de les seves emissions acústiques.

2. Els consells insulars, sens perjudici de l'exercici de les seves competències en matèria d'activitats classificades, promouran l'elaboració de programes de col·laboració amb la Conselleria de Medi Ambient i els respectius ajuntaments per facilitar actuacions previstes en aquesta llei que, per la seva dimensió, excedeixin de l'àmbit municipal o així es requereixi per la seva complexitat per a determinats ajuntaments. Així mateix podran:

- a) Desenvolupar i executar totes les mesures que preveu aquesta llei amb caràcter subsidiari, en els casos de no-actuació municipal, llevat de les funcions d'inspecció i control que preveu aquesta llei, com també el suport tècnic i jurídic per a l'exercici de les competències sancionadores que ha d'exercir el consell insular corresponent quan hi hagi un conveni firmat a aquest efecte amb l'administració municipal.
- b) Elaborar, aprovar i revisar els mapes de renou i els plans d'acció adreçats a la lluita contra la contaminació acústica derivada d'infraestructures de la seva competència.
- c) Col·laborar amb els ajuntaments de menys de 25.000 habitants en un sol nucli urbà continu o de menys de 35.000 en la totalitat del terme municipal en la redacció dels instruments relatius a la lluita contra la contaminació acústica (mapes, plans, etc.).

- d) Trametre a l'administració autonòmica els mapes de renou i els plans d'acció aprovats en l'àmbit territorial de la seva competència.
- 3. Correspon als ajuntaments:
 - a) L'aprovació de les ordenances municipals corresponents de protecció contra la contaminació acústica, que s'han d'adaptar a les disposicions d'aquesta llei i a les normes que la despleguen.
 - b) El control, la inspecció i la vigilància, dins del terme municipal, de les activitats que regula aquesta llei.
 - c) La delimitació de les àrees acústiques en el seu àmbit municipal d'acord amb la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou, aquesta llei i els desplegaments reglamentaris.
 - d) L'elaboració i l'aprovació de mapes de renou quan l'àmbit territorial del renou no afecta un altre terme municipal.
 - e) L'elaboració i l'aprovació dels plans acústics d'acció municipal.
 - f) La tramesa al consell insular competent dels mapes de renou i dels plans d'acció elaborats pel municipi.
 - g) L'establiment de mesures correctores per a la prevenció i la correcció de la contaminació acústica, en l'àmbit de les seves competències.
 - h) La declaració de les zones de protecció acústica especial i de les zones de situació acústica especial.
 - i) L'exercici de la potestat sancionadora.

TÍTOL II

VALORACIÓ DE RENOUS I VIBRACIONS.

NIVELLS DE PERTORBACIÓ

CAPÍTOL I

VALORACIÓ DE RENOUS I DE VIBRACIONS

Article 7. Mesurament i avaluació de renous i de vibracions

1. Els nivells de renou es mesuren i s'expressen en decibels amb ponderació normalitzada A, que s'expressa amb la sigla dB(A).
2. Per mesurar les vibracions s'utilitza, com a magnitud, l'acceleració, expressada en metres per segon cada segon (m/s^2).
3. El mesurament i l'avaluació de nivells sonors i de vibracions els ha de dur a terme personal qualificat i acreditat tècnicament, d'acord amb els procediments i requisits que la comunitat autònoma de les Illes Balears determini reglamentàriament.

Article 8. Aparells de mesurament

1. Els mesuraments de nivells sonors es realitzaran, si pertoca, mitjançant l'ús de sonòmetres, sonòmetres integradors-promediadors, analitzadors freqüencials per bandes d'1/3 de octava i calibradors sonors amb grau de precisió tipus 0 o 1 (segons UNE 20-464-90 o qualsevol altra norma posterior que la substitueixi).
2. Als equips de mesura utilitzats per a l'avaluació i l'aplicació d'aquesta llei els és aplicable el que estableix l'Ordre de 16 de desembre del 1998, per la qual es regula el

control metrològic de l'estat sobre els instruments destinats a mesurar nivells de sons audibles.

3. Els mesuraments de vibracions es realitzaran, si pertoca, utilitzant acceleròmetres, analitzadors de freqüència i calibradors vibratoris amb precisió de tipus 1 o tipus 0.

4. L'equipament utilitzat per als mesuraments d'aïllament acústic (font de renou, màquina d'impactes, etc.) ha de complir els requisits establerts a les normes UNE-EN-ISO 140, i les seves corresponents parts, en funció de la mesura realitzada.

5. Immediatament abans i després de realitzar cada sèrie de mesuraments acústics, s'haurà de verificar la sensibilitat de l'instrumental de mesura mitjançant:

- a) Un calibrador sonor segons els requisits especificats en aquest article, per al cas de la mesura del renou aeri.
- b) Un calibrador vibratori segons els requisits especificats en aquest article, per al cas de la mesura de vibració.

6. Per a totes les normes a què s'ha fet referència abans, s'entenen com a vàlides aquelles que sorgeixin amb posterioritat per substituir les vigents.

CAPÍTOL II

NIVELLS DE PERTORBACIÓ

Article 9. Nivells de pertorbació. Normes generals²

1. Cap font sonora no pot emetre o transmetre nivells de renou i vibracions superiors als que el Govern de les Illes Balears defineixi en desplegament d'aquest text legal.

2. A l'efecte de l'aplicació d'aquesta llei, es considera període de temps diürn el comprès entre les vuit i les vint hores, període de temps vespertí el comprès entre les vint i les vint-i-tres hores i període de temps nocturn el comprès entre les vint-i-tres i les vuit hores.

3. Per a l'elaboració de mapes s'han de tenir en compte les franges horàries establertes en el punt 2 d'aquest article.

4. Les ordenances municipals que es dictin a l'empara d'aquesta llei poden escurçar, en cas necessari i de forma motivada, el període vespertí en una hora i allargar el període nocturn en conseqüència.

No es poden establir prohibicions al desenvolupament d'activitats els valors d'emissió acústica de les quals estiguin en els marges i en els horaris prevists en aquesta llei i en la seva normativa de desplegament.

Article 10. Interpretació dels valors límit a les ordenances municipals³

Per establir els valors límit dels nivells d'avaluació sonora, les ordenances municipals que es dictin a l'empara d'aquesta llei i del desplegament reglamentari posterior, o s'hi adaptin, han de considerar els que s'hi expressen com a exigències mínimes. No obstant això, aquestes ordenances poden establir valors límit més restrictius en els casos en què ho considerin oportú, excepte en els supòsits que estableix l'article 12 de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll.

² Article modificat per la Llei 6/2009, de 17 de novembre, esmentada en la nota 1.

³ Article modificat per la Llei 13/2012, de 20 de novembre, esmentada en la nota 1.

Article 11. Nivells sonors en l'ambient exterior i en l'interior

El Govern de les Illes Balears ha de definir reglamentàriament, per al cas de transmissió a l'ambient exterior i a l'interior, els nivells d'immissió màxims que qualsevol activitat o instal·lació pot transmetre a l'exterior en funció de l'àrea acústica en què es troba.

Article 12. Nivells de vibracions

1. No es permet la instal·lació ni el funcionament de màquines o de dispositius que originen a l'interior dels edificis nivells de vibracions amb valors superiors als que s'estableixen en aplicació d'aquesta llei.

2. La instal·lació de màquines o de dispositius que puguin originar vibracions a l'interior dels edificis s'ha d'efectuar adoptant els elements antivibratoris adequats, l'efectivitat dels quals s'ha de justificar en els projectes corresponents.

TÍTOL III QUALITAT ACÚSTICA. PLANIFICACIÓ I GESTIÓ

CAPÍTOL I QUALITAT ACÚSTICA

Article 13. Fixació d'objectius de qualitat acústica

1. La Conselleria de Medi Ambient, dins dels criteris que fixi el Govern de l'Estat en compliment de l'article 8 de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou, ha de definir els objectius de qualitat acústica aplicables a cada tipus d'àrea acústica, referits tant a situacions existents com a noves.

2. Per establir els objectius de qualitat acústica s'han de tenir en compte els valors dels índexs d'immissió i d'emissió, el grau d'exposició de la població, la sensibilitat de l'hàbitat natural, el patrimoni històric exposat i la viabilitat tècnica i econòmica.

3. També s'han de fixar, d'acord amb les directrius de desenvolupament de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou, objectius de qualitat aplicables a l'espai interior habitable de les futures edificacions destinades a usos d'habitatge, residencials, sanitaris, educatius i/o culturals.

Article 14. Suspensió temporal dels objectius de qualitat acústica

1. Amb motiu de l'organització d'actes d'especial projecció oficial, cultural, religiosa o de naturalesa anàloga, l'administració pública competent, per raó del territori en què estigui ubicada la zona, pot adoptar, a determinades àrees acústiques, havent-ne valorat prèviament la incidència acústica, les mesures necessàries que suspenguin temporalment el compliment dels objectius de qualitat acústica que li són aplicables.

2. Així mateix, els titulars d'emissors acústics poden sol·licitar de l'administració competent, per raons degudament justificades que s'han d'acreditar en el corresponent estudi acústic, la suspensió provisional dels objectius de qualitat acústica aplicables a la totalitat o a part d'una àrea acústica. Només es pot acordar la suspensió temporal sol·licitada, que es pot sotmetre a les condicions que es creguin pertinents, en el cas que s'acrediti que les millors tècniques disponibles no permeten el

compliment dels objectius la suspensió dels quals es pretén. Aquesta suspensió es posarà en coneixement del públic mitjançant anunci al *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i al taulell d'anuncis municipal.

3. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de la possibilitat de sobrepassar ocasionalment i temporalment els objectius de qualitat acústica, quan calgui en situacions d'emergència o com a conseqüència de la prestació de serveis de prevenció i extinció d'incendis, sanitaris, de seguretat o altres de naturalesa anàloga als anteriors, per a la qual cosa no és necessària cap autorització.

CAPÍTOL II

PLANIFICACIÓ I GESTIÓ ACÚSTIQUES

SECCIÓ 1a

DISPOSICIONS GENERALS

Article 15. Planificació acústica. Objecte. Obligatorietat

1. La planificació acústica té per objecte la identificació dels problemes i l'establiment de les mesures preventives i correctores necessàries per mantenir els nivells sonors per sota dels prevists o que es puguin preveure per al corresponent desenvolupament d'aquesta llei.

2. Els instruments de planificació i gestió acústica han de vincular a totes les administracions públiques i a totes les activitats empresarials, econòmiques i altres que se realitzin en territori de les Illes Balears, així com a tota la ciutadania.

Article 16. Instruments de planificació i gestió acústiques

Els instruments de planificació i gestió acústiques són:

- a) Les ordenances municipals.
- b) Els mapes de renou.
- c) Els plans acústics d'acció municipal.
- d) Les declaracions de zones de protecció acústica especial.

SECCIÓ 2a

ÀREES ACÚSTIQUES

Article 17. Tipus

1. El Govern de les Illes Balears ha d'aprovar reglamentàriament, d'acord amb les directrius que estableixi el Govern de l'Estat, els criteris per a la delimitació dels diferents tipus d'àrees acústiques que han de recollir els instruments de planificació i gestió acústiques.

2. La delimitació de les àrees acústiques correspon als ajuntaments, els quals la podran desenvolupar bé mitjançant ordenances acústiques, bé mitjançant la incorporació d'aquestes àrees en els instruments de planejament urbanístic, tal i com assenyala l'article 28.2 d'aquesta llei. En el cas que els ajuntaments efectuïn aquesta delimitació mitjançant ordenança, el contingut d'aquesta s'incorporarà al planejament municipal a la primera revisió d'aquest.

3. Les àrees acústiques es classifiquen en els tipus següents:

- A) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús residencial.

Comprenen les àrees lleument renoueres i les zones de considerable sensibilitat acústica que requereixen d'una protecció alta contra el renou.

B) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús industrial.

Comprenen les zones de baixa sensibilitat acústica que abasten els sectors del territori que requereixen menor protecció contra el renou. S'hi inclouen les zones amb predomini dels usos de sòl següents:

- b.1. Ús industrial.
- b.2. Serveis públics.

C) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús recreatiu i d'espectacles.

Comprenen les àrees tolerablement renoueres o les zones de sensibilitat acústica moderada, que integren els sectors del territori que requereixen una protecció mitjana contra el renou. S'hi inclouen les zones amb predomini dels usos del sòl següents:

- c.1. Ús d'allotjament.
- c.2. Ús d'oficines o serveis.
- c.3. Ús comercial.
- c.4. Ús esportiu.
- c.5. Ús recreatiu.

D) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús terciari distint del que preveu la lletra anterior.

E) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús sanitari, docent i cultural.

Comprenen les àrees de silenci o les zones d'alta sensibilitat acústica, que afecten els sectors del territori que requereixen una protecció especial contra el renou.

S'hi inclouen les zones amb predomini dels usos del sòl següents:

- e.1. Ús sanitari.
- e.2. Ús docent o educatiu.
- e.3. Ús cultural.

F) Sectors del territori afectats a sistemes generals d'infraestructures de transport o altres equipaments públics que els reclamin.

Comprenen les àrees especialment renoueres o les zones de sensibilitat acústica nul·la, que abasten els sectors del territori afectats per servituds sonores en favor d'infraestructures de transport (per carretera, ferroviari, portuari i aeri) i les àrees d'espectacles a l'aire lliure.

G) Espais naturals que requereixen una especial protecció contra la contaminació acústica.

Comprenen les àrees de silenci o les zones d'alta sensibilitat acústica, que integren els sectors del territori d'un espai protegit que requereixen una especial defensa contra el renou. S'hi inclouen les categories definides a l'article 11 de la Llei 5/2005, de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental, com també els llocs de la xarxa ecològica europea Natura 2000.

4. A efectes de delimitació de les àrees de sensibilitat acústica en ambient exterior, les zones que s'enquadren en cadascun dels tipus assenyalats al punt anterior ho seran sense que això exclougui la possible presència d'altres usos del sòl diferents dels indicats en cada cas com a majoritaris.

5. Per tal d'evitar que confinin àrees de molt diversa sensibilitat, es podran establir zones de transició, excepte que una de les àrees implicades sigui dels apartats E) i G), supòsits en els quals no s'admetrà la inclusió de les esmentades zones de transició.

Aquesta previsió legal no serà d'aplicació en les infraestructures de transport públic, sempre que s'hagi justificat aquesta necessitat pel corresponent estudi d'impacte ambiental de cada infraestructura.

Article 18. Revisió de la delimitació de les àrees acústiques

Una vegada aprovada la delimitació inicial de les àrees acústiques, els ajuntaments estan obligats a controlar periòdicament el compliment dels límits en cada una d'aquestes àrees, com també revisar-les i actualitzar-les, com a mínim, en els terminis i les circumstàncies següents:

- a) En els dotze mesos posteriors a l'aprovació definitiva del seu respectiu Pla general d'ordenació urbana o planejament equivalent.
- b) En els sis mesos posteriors a l'aprovació de qualsevol modificació substancial de les condicions normatives d'usos del sòl.
- c) En el termini que determinin les seves ordenances municipals contra la contaminació acústica o el planejament urbanístic general.

Article 19. Àrea de reserva de sons d'origen natural

La Conselleria de Medi Ambient, a iniciativa pròpia o a sol·licitud dels ajuntaments, pot delimitar les àrees de reserva de sons d'origen natural, i s'entenen per aquestes àrees aquelles en què la contaminació acústica produïda per l'activitat humana és imperceptible o pot ser reduïda fins a aquest nivell.

Article 20. Zones de servitud acústica

1. Els sectors del territori afectats al funcionament o al desenvolupament de les infraestructures de transport viari, ferroviari, portuari o aeri o d'altres equipaments públics que es determinin reglamentàriament, com també els sectors de territori situats a l'entorn d'aquestes infraestructures, existents o projectades, poden quedar gravats per servitud acústica.

2. Les zones de servitud acústica, les ha de delimitar en els mapes de renou l'administració competent, mitjançant l'aplicació dels criteris tècnics que determini la normativa reglamentària estatal o autonòmica, segons el cas.

SECCIÓ 3a MAPES DE RENOU

Article 21. Mapes de renou. Objecte i contingut

1. Els mapes de renou tenen per objecte analitzar els nivells acústics existents en el terme municipal i proporcionar informació sobre les fonts sonores causants de la contaminació acústica.

2. Els ajuntaments han d'elaborar un mapa de renou seguint els criteris establerts per als nivells d'immissió dels emissors acústics als quals és aplicable aquesta llei que estiguin inclosos en les zones urbanes, en els nuclis de població i, si pertoca, en les zones del medi natural, per determinar la capacitat acústica del territori mitjançant l'establiment de les àrees de sensibilitat acústica a l'àmbit del municipi respectiu. Les

disposicions que es dictin per al desplegament d'aquesta llei han d'establir els criteris per a l'elaboració d'aquests mapes.

3. Els municipis poden sol·licitar la col·laboració i el suport tècnic necessari del consell insular en l'elaboració del mapa de renou del seu territori.

4. Per elaborar-los s'ha de distingir entre zones rústiques i urbanes, i establir àrees diferenciades per l'ús que hi ha o que s'hi preveu, per les fonts que generen la contaminació acústica o per les condicions de qualitat sonora que requereixen els valors que hi ha.

Aquestes àrees són les següents:

- a) Principals vies de comunicació.
- b) Àrees industrials i recreatives, on s'ha de produir la implantació d'aquests usos tenint en compte els majors nivells de renou que generen.
- c) Àrees residencials i comercials.
- d) Àrees especialment protegides perquè estan destinades a usos sanitaris, docents i culturals.
- e) Àrees especialment protegides pels valors mediambientals que hi resideixen i que necessiten ser preservats de la contaminació acústica.
- f) Àrees dels centres històrics.

5. Els mapes de renou n'han de delimitar, mitjançant l'aplicació de les normes que a aquest efecte aprovi el Govern de les Illes Balears i de conformitat amb les directrius de desplegament que preveu l'article 15.2 de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou, l'àmbit territorial, en el qual s'integren una o diverses àrees acústiques, i han de contenir informació suficient, entre d'altres, sobre els aspectes següents:

- a) El valor dels índexs acústics que hi ha o dels prevists a cadascuna de les àrees acústiques afectades.
- b) Els valors límit i els objectius de qualitat acústica aplicables a aquestes àrees.
- c) La superació o no pels valors que hi ha dels índexs acústics dels valors límit aplicables, i el compliment o no dels objectius aplicables de qualitat acústica.
- d) Els models de càlcul utilitzats i les dades d'entrada per al càlcul del renou.
- e) El nombre previst de persones, habitatges, centres sanitaris, educatius i culturals exposats a la contaminació acústica en cada àrea acústica.
- f) Les limitacions derivades de les servituds aeronàutiques, determinades d'acord amb la normativa aplicable.

D'acord amb les previsions de l'apartat 3 de l'article 15 de la Llei del renou, s'han de determinar reglamentàriament els tipus de mapes de contaminació acústica, el contingut mínim de cadascun, el format i les formes de presentar-los al públic.

6. Els ajuntaments han d'aprovar el mapa de renou en els terminis prevists a l'article següent i trametre'l al consell insular corresponent. Els municipis de menys de 25.000 habitants en un sol nucli urbà continu o de menys de 35.000 en el conjunt del terme municipal poden encomanar la gestió d'aquesta competència al consell insular o a l'entitat local supramunicipal corresponent, havent-ho acordat prèviament amb la institució esmentada.

Article 22. Calendari d'aplicació i revisió dels mapes de renou

1. Els mapes de renou han d'estar aprovats en els terminis que fixa la disposició addicional primera de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou. Als municipis de més de 25.000 habitants en un sol nucli urbà continu o de més de 35.000 habitants en

el conjunt del terme municipal corresponent, els és aplicable el calendari establert a l'apartat b) del punt 1 de la disposició addicional primera de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou.

2. Els mapes de renou s'han de revisar i, si n'és el cas, modificar cada cinc anys a partir de la data en què s'aprovin.

SECCIÓ 4a PLANIFICACIÓ MUNICIPAL

Article 23. Plans acústics d'acció municipal. Objecte

Els plans acústics municipals tenen per objecte la identificació de les àrees acústiques existents en el municipi d'acord amb l'ús que hi ha o hi està previst i les seves condicions acústiques, com també l'adopció de mesures que permetin la reducció progressiva dels nivells sonors per situar-los per sota dels previstos o que es puguin preveure amb desenvolupament d'aquesta llei.

Article 24. Contingut dels plans acústics d'acció municipal

Sense perjudici del compliment de les directrius que es fixin en desplegament d'allò que preveu l'article 23.2 de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou, els plans acústics d'acció municipal han de tenir el contingut mínim següent:

- a) Mapa de renou, d'acord amb el que estableix l'article 21 d'aquesta llei.
- b) Programa d'actuació, el qual ha de contenir les mesures següents:
 - b.1) Ordenació de les activitats generadores de renou implantades o per implantar en l'àmbit d'aplicació del pla.
 - b.2) Regulació del trànsit rodat.
 - b.3) Programes de minimització de la producció i transmissió de renous.
 - b.4) Establiment de sistemes de control de renou.
 - b.5) Qualsevol altres que es considerin adequades per reduir els nivells de renou.

Article 25. Supòsits d'elaboració

1. Els municipis que tinguin més de 25.000 habitants en un sol nucli urbà continu, o bé més de 35.000 habitants en el conjunt del seu terme municipal corresponent, han d'elaborar els seus plans acústics respectius, que han de contemplar tot el terme municipal.

Als efectes de considerar què s'entén per habitants existents a un nucli urbà continu o al conjunt del terme municipal, al desplegament reglamentari de la present llei es determinarà la forma d'efectuar el càmput de la població.

2. Els municipis que, tot i que no estan obligats per aquesta llei a elaborar un pla acústic municipal, decideixin fer-ho mitjançant un acord de la corporació municipal, es poden dotar del seu pla acústic corresponent, el qual ha d'observar el que disposa aquesta llei quant al procediment d'elaboració i al contingut. En aquest cas, poden encomanar la gestió d'aquesta competència al consell insular o a una altra entitat local supramunicipal, amb l'acord previ corresponent amb la institució esmentada.

3. Els municipis poden adoptar un pla acústic per a una zona determinada, que contengui les mesures oportunes per disminuir el nivell sonor exterior fins a situar-lo per sota dels límits que reglamentàriament s'estableixin per a aquelles zones on hi ha

nombroses activitats destinades a l'ús d'establiments públics i nivells de recepció en l'ambient exterior, produïts per la superposició de les múltiples activitats existents i per l'activitat de les persones que utilitzen aquests establiments, com també en aquelles altres contigües a vies de comunicació, que superin en més de 10 dB(A) els nivells fixats en el desplegament reglamentari esmentat, avaluats pel procediment que es determini reglamentàriament.

Article 26. Calendari d'aplicació dels plans d'acció en matèria de contaminació acústica

Els plans d'acció en matèria de contaminació acústica han d'estar aprovats en els terminis que fixa l'apartat segon de la disposició addicional primera de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou. Als municipis de més de 25.000 habitants en un sol nucli urbà continu o de més de 35.000 habitants en el conjunt del terme municipal, els és aplicable el calendari que estableix la disposició addicional primera punt 2 b) de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou.

Article 27. Procediment

1. Els ajuntaments han d'elaborar els plans acústics sobre la base d'un projecte subscrit pel personal tècnic competent.

La tramitació del pla assegurarà la participació de la ciutadania de conformitat amb l'establert al present article.

2. El projecte del Pla acústic d'acció municipal s'ha de sotmetre a informació pública durant un mes, mitjançant la publicació de sengles anuncis al *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i a dos diaris d'informació general de major difusió a la província. Així mateix, es donarà audiència al públic d'acord en l'establert a la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regula el dret a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

3. Transcorregut el període d'informació pública i en un termini màxim de dos mesos, l'ajuntament ha d'aprovar el pla mitjançant acord.

4. L'acord d'aprovació del Pla acústic d'acció municipal s'ha de publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i ha d'entrar en vigor, tret que s'hi disposi el contrari, l'endemà d'haver-lo publicat.

5. Una vegada l'ajuntament hagi aprovat el Pla acústic d'acció municipal, l'ha de trametre al consell insular corresponent.

Article 28. Relació amb els instruments de planejament urbanístic

1. En els instruments de planejament urbanístic s'han de preveure la informació i les propostes que contenen els plans acústics municipals. Si no n'hi ha, els instruments de planejament urbanístic o territorial han d'incorporar un estudi acústic en el seu àmbit d'ordenació que permeti avaluar-ne l'impacte acústic i adoptar les mesures adequades per reduir-lo.

2. Com a conseqüència del que estableix el punt anterior, les figures de planejament urbanístic general han d'incorporar en les seves determinacions, com a mínim, els aspectes següents:

- a) Els plànols que reflecteixen amb detall suficient els nivells de renou en l'ambient exterior, tant en la situació actual com en la previsible una vegada escomesa la urbanització.

- b) Els criteris de zonificació d'usos adoptats per prevenir l'impacte acústic.
- c) La proposta de qualificació d'àrees de sensibilitat acústica en l'àmbit espacial d'ordenació, d'acord amb els usos prevists i les prescripcions d'aquesta llei.
- d) Les mesures generals previstes en l'ordenació per minimitzar l'impacte acústic.
- e) Les limitacions en l'edificació i en la ubicació d'activitats contaminants per renou i per vibracions que cal incorporar en les ordenances urbanístiques.
- f) Els requisits generals d'aïllament acústic dels edificis en funció dels usos que s'hi tenen prevists i dels nivells de renou estimats en l'ambient exterior.

3. Els instruments de planejament municipal han de tenir en compte els criteris que estableix aquesta llei en matèria de protecció contra la contaminació acústica i els han d'incorporar en les seves determinacions.

4. L'assignació d'usos generals i usos detallats del sòl en les figures de planejament ha de tenir en compte el principi de prevenció dels efectes de la contaminació acústica i ha de vetllar per tal que no se superin els valors límit d'emissió i immissió establerts pel desenvolupament d'aquesta llei, tot sens perjudici de les excepcions que s'hi contemplen.

5. La ubicació, l'orientació i la distribució interior dels edificis destinats als usos més sensibles des del punt de vista acústic s'han de planificar amb vista a minimitzar-hi els nivells d'immissió, adoptant dissenys preventius i distàncies de separació suficients respecte de les fonts de renou més significatives i, en particular, del trànsit rodat.

SECCIÓ 5a ZONES ESPECIALS

Article 29. Zones de protecció acústica especial. Definició

Són zones de protecció acústica especial aquelles en les quals es produeixen uns elevats nivells sonors a causa de l'existència de nombroses activitats recreatives, espectacles o establiments públics, de l'activitat de les persones que els utilitzen, del renou del trànsit, com també de qualsevol altra activitat de caràcter permanent que incideixi en la saturació del nivell sonor de la zona, tot i que cada activitat considerada individualment compleixi els nivells establerts en aquesta llei.

Article 30. Declaració

1. Correspon a l'ajuntament, d'ofici o a petició del veïnatge, i d'acord amb el que s'estableix a la Llei 27/2006, de 18 de juliol, la proposta de declaració de zona de protecció acústica especial, mitjançant l'aportació d'un informe tècnic previ el contingut mínim del qual s'establirà reglamentàriament.

2. Aquesta proposta s'ha de sotmetre a un tràmit d'informació pública per un període d'un mes mitjançant la publicació de sengles anuncis al *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i a dos dels diaris d'informació general de major difusió a la comunitat autònoma, en els quals s'ha d'establir on es pot consultar l'expedient. Igualment s'ha de donar audiència i vista de l'expedient a través de les associacions més representatives per tal que presentin les al·legacions que considerin pertinents, tot d'acord amb el que s'estableix a la Llei 27/2006, de 18 de juliol.

3. Després del tràmit d'audiència i d'informació pública, l'ajuntament n'ha d'aprovar la declaració.

4. Una vegada aprovada la declaració, s'ha de trametre al consell insular corresponent.

5. Quan alguna d'aquestes zones compregui més d'un terme municipal, la declaració correspon, a proposta dels ajuntaments afectats, al consell insular corresponent.

6. L'acord de declaració s'ha de publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i ha d'entrar en vigor, tret que s'hi disposi el contrari, l'endemà d'haver-lo publicat.

Article 31. Efectes

A les zones declarades de protecció acústica especial s'ha de perseguir la reducció progressiva dels nivells d'immissió fins a assolir els objectius de qualitat sonora que els són aplicables.

Per aconseguir aquest objectiu, l'administració que hagi declarat la zona com de protecció acústica especial ha d'elaborar plans de zona per a l'adopció de totes o d'alguna de les mesures següents:

- a) Suspendre-hi la concessió de llicències d'activitat que puguin agreujar la situació.
- b) Establir-hi horaris restringits per al desenvolupament de les activitats responsables, directament o indirectament, dels elevats nivells de contaminació acústica.
- c) Prohibir-hi la circulació d'alguna classe de vehicles o restringir-n'hi la velocitat, o limitar-hi la circulació a determinats horaris, de conformitat amb les altres administracions competents.
- d) Establir-hi límits d'emissió a l'exterior més restrictius que els de caràcter general, i exigir als titulars de les activitats mesures correctores complementàries.
- e) Qualsevol altres mesures que es considerin adequades per reduir-hi els nivells de contaminació acústica.

Article 32. Vigència

1. Les mesures adoptades en els plans de zona s'han de mantenir en vigor mentre no quedi acreditada la recuperació dels nivells superats mitjançant informe tècnic i l'òrgan que segons la seva competència l'hagi declarada resolgui el cessament de la declaració de zona de protecció acústica especial, i es publiqui en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

2. En la resolució de cessament, i amb la finalitat de no veure reproduïdes les circumstàncies que varen motivar la declaració de la zona com de protecció acústica especial, s'ha d'incloure un programa d'actuacions encaminat a complir els objectius prevists a l'article 15 d'aquesta llei.

3. No obstant això i havent constatat una nova superació dels nivells, l'administració competent ha de declarar una altra vegada la zona com de protecció acústica especial, d'acord amb el procediment abreujat que s'estableixi reglamentàriament.

4. L'ajuntament, d'ofici o a petició de les persones afectades, pot fer nous mesuraments en els punts indicats en l'informe tècnic, i ha de posar aquesta informació a disposició pública per consultar-la i informar-ne.

Article 33. Zones de situació acústica especial

Si les mesures correctores incloses en els plans que es desenvolupen en una zona de protecció acústica especial no poden evitar l'incompliment dels objectius de qualitat acústica, l'administració pública competent ha de declarar la zona concreta com a zona de situació acústica especial.

En aquesta zona s'han de practicar noves mesures correctores específiques adreçades, a llarg termini, a la millora de la qualitat acústica i, en particular, que no s'incompleixin els objectius de qualitat acústica corresponents a l'espai interior.

TÍTOL IV PREVENCIÓ DE LA CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

CAPÍTOL I NORMES GENERALS DE PREVENCIÓ

Article 34. Estudis acústics

Les activitats que hagin de ser sotmeses a avaluació d'impacte ambiental requereixen per a la seva autorització la presentació d'un estudi acústic relatiu al compliment del que estableix aquesta llei.

Article 35. Projectes d'infraestructura excepcionals

1. Sense perjudici del que es disposa en matèria de servituds acústiques, les infraestructures considerades com a emissors acústics que, per les peculiaritats tècniques o d'explotació que tenen, no es poden ajustar als valors límit o a les normes de protecció que s'hagin establert a l'empara d'aquesta llei, es poden autoritzar excepcionalment, si no hi ha alternatives tècniques i econòmicament viables, quan l'interès públic ho justifiqui així.

2. En tot cas, la declaració preceptiva d'impacte ambiental ha d'especificar en aquests supòsits les mesures més eficaces de protecció contra la contaminació acústica que es puguin adoptar amb criteris de racionalitat econòmica.

Article 36. Contractació administrativa

1. Les administracions públiques de les Illes Balears, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de promoure l'ús de maquinària, d'equips i de paviments de baixa emissió acústica, especialment en contractar les obres i els subministraments, en particular en el marc de la contractació pública.

2. En els plecs de prescripcions tècniques dels contractes de les administracions públiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears relatius a obres, a transport, a recollida de residus o a serveis públics en general, s'han d'especificar els límits d'emissió aplicables a la maquinària.

Article 37. Vigilància de la contaminació acústica

1. Les administracions públiques competents han de vigilar que en les àrees acústiques delimitades en cada moment no se superin els objectius de qualitat acústica que els són aplicables.

2. Sense perjudici de les potestats administratives d'inspecció i de sanció, l'administració competent pot establir, en els termes prevists a l'autorització, llicència o altra figura d'intervenció corresponent que sigui aplicable, un sistema d'autocontrol de les emissions acústiques, i els titulars dels corresponents emissors acústics han d'informar l'administració competent sobre aquest i sobre els resultats d'aplicar-lo.

3. Quan es comprovi que els objectius de qualitat acústica als quals fa referència el punt anterior se superen en una àrea específica, l'ajuntament o els ajuntaments afectats o, si n'és el cas, els consells insulars, en el marc de les previsions del pla, han d'adoptar les mesures necessàries per assolir el compliment dels objectius de qualitat establerts.

Article 38. Mesures econòmiques, financeres i fiscals

La comunitat autònoma de les Illes Balears, els consells insulars i els ajuntaments, en l'àmbit de les seves respectives competències, promouran, en funció de les disponibilitats pressupostàries, les mesures econòmiques, financeres i fiscals adequades per al foment de la prevenció de la contaminació acústica, com també per promoure programes, procediments i tecnologies de reducció de la contaminació acústica, tant en la font com en la programació i els receptors.

Així mateix, poden establir incentius a la investigació i al desenvolupament en matèria de sistemes, mètodes i tècniques de mesurament, anàlisi i avaluació de la contaminació acústica. A l'establiment d'aquestes mesures s'han de tenir en compte les peculiaritats de les petites i mitjanes empreses.

CAPÍTOL II

CONDICIONS ACÚSTIQUES EXIGIBLES A LES EDIFICACIONS

Article 39. Llicències d'edificació

1. No es podran concedir noves llicències de construcció d'edificacions destinades a usos sanitaris, educatius o culturals si els índexs d'immissió mesurats o calculats incompleixen els objectius de qualitat acústica que siguin d'aplicació a les corresponents àrees acústiques.

2. Els ajuntaments, per raons excepcionals d'interès públic motivades degudament, poden concedir llicències de construcció de les edificacions esmentades al punt anterior encara que s'incompleixin els objectius de qualitat acústica que s'hi esmenten, sempre que se satisfacin els objectius establerts per a l'espai interior.

Article 40. Condicions acústiques de l'edificació

Les condicions acústiques exigibles als diversos elements que componen l'edificació i les seves instal·lacions per al compliment de les determinacions d'aquesta llei són les del Codi tècnic de l'edificació que preveu la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, aprovat pel Reial Decret 314/2006, de 17 de març. Mentre no s'aprovi el DB-HR Protecció en front del renou, prevista al codi tècnic de l'edificació, regeix la Norma bàsica de l'edificació: condicions acústiques de l'edificació (NBE-CA vigent en cada moment).

Article 41. Condicions acústiques de les activitats comercials, industrials i de serveis

1. Els titulars de les activitats o instal·lacions industrials, comercials o de serveis són obligats a adoptar les mesures necessàries d'insonorització de les seves fonts sonores i d'aïllament acústic per complir, en cada cas, les prescripcions que estableixen aquesta llei i la normativa que la desplega.

2. L'índex d'aïllament acústic aparent, R' , exigible als locals situats en edificis d'ús residencial o limítrofes amb edificis d'ús residencial i destinats a qualsevol altra activitat amb un nivell d'emissió superior a 70 dB(A) és el següent:

- a) Elements constructius horitzontals i verticals de separació amb espais destinats a ús residencial, 50 dB(A) si l'activitat funciona només en horari diürn, i 60 dB(A) si ha de funcionar en horari nocturn tot i que només sigui de manera limitada.
- b) Elements constructius horitzontals i verticals de tancament exterior, façanes i cobertes, 30 dB(A).

Article 42. Activitats amb música, entreteniment o oci

1. L'aïllament acústic exigible als elements constructius delimitadors dels locals tancats haurà d'observar el que disposa la present llei i la seva normativa de desenvolupament. Els nivells d'emissió teòrics prevists pel càlcul de l'aïllament es definiran reglamentàriament tenint en compte les seves pròpies característiques funcionals i considerant en tot cas l'aportació produïda pels elements mecànics i el públic.

2. Per a aquests locals s'hauran de determinar els nivells d'aïllament acústic dels paraments constructius mitjançant assaig in situ, segons estableix la UNE-EN ISO 140, a fi i efecte de garantir l'adequació als nivells màxims sonors i vibratoris d'immissió per a cada zona, establerts per aquesta llei en el seu desplegament.

A la resta s'haurà de justificar l'adequació als nivells màxims sonors i vibratoris d'immissió per a cada zona, establerts per aquesta llei en el seu desplegament.

CAPÍTOL III CONDICIONS ACÚSTIQUES EXIGIBLES A LES ACTIVITATS DESENVOLUPADES A L'AIRE LLIURE

SECCIÓ 1a ACTIVITATS AMB MÚSICA, ENTRETENIMENT O OCI DESENVOLUPADES EN TERRASSA, ESPAI, RECINTE O SIMILAR A L'AIRE LLIURE

Article 43. Activitats amb música, entreteniment o oci desenvolupades en terrassa, espai, recinte o similar a l'aire lliure

1. Per a l'obtenció del permís d'instal·lació d'activitats permanents majors amb música, entreteniment o oci desenvolupades en terrassa, espai, recinte o similar a l'aire lliure, el projecte inclourà un estudi acústic relatiu a la incidència de l'activitat en el seu entorn, que garanteixi el compliment de les exigències d'aquesta llei. Per a l'obtenció de llicència d'obertura i funcionament de les esmentades activitats s'haurà d'aportar un certificat del compliment de les exigències d'aquesta llei.

2. Per a l'obtenció de la llicència d'obertura i funcionament de les demés activitats permanents amb música, entreteniment o oci desenvolupades en terrassa, espai, recinte o similar a l'aire lliure, s'haurà d'aportar un certificat amb un estudi acústic

relatiu a la incidència real de l'activitat en el seu entorn que garanteixi el compliment de les exigències d'aquesta llei.

3. Per a l'autorització de les activitats no permanents diürnes amb equips i aparells capaços de generar renous de 70 dB(A) o superior, i per a les activitats nocturnes amb equips i aparells capaços de generar renous de 60 dB(A) o superior o amb un aforament no inferior a 250 persones, la documentació tècnica prèvia inclourà un estudi acústic relatiu a la incidència de l'activitat en el seu entorn que garanteixi el compliment de les exigències d'aquesta llei, així com d'un certificat en el termes prevists a la Llei 16/2006, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears.

4. Les activitats organitzades i promogudes per entitats públiques i les activitats que es desenvolupin per la via o el domini públic es podran acollir al règim d'excepcions previst a l'article 14 i a la disposició addicional primera d'aquesta llei.

5. Els estudis acústics i els certificats se redactaran amb els requisits mínims que es puguin establir reglamentàriament.

SECCIÓ 2a MITJANS DE TRANSPORT

Article 44. Renou produït per mitjans de transport

Als efectes d'aquesta llei, es consideren vehicles de motor tots aquells subjectes a les prescripcions del Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre el trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.

El nivell de renou emès pels vehicles de motor es considera admissible sempre que no superi en 4 dB(A) els límits establerts en les seves fitxes d'homologació corresponents.

En el cas que es tracti de vehicles que a causa de l'antiguitat no disposen de la fitxa d'homologació esmentada o no s'hi fa referència a nivells sonors, el nivell de renou és admissible si no supera els 90 dB(A).

En cas de vehicles superiors a 12 tones, si els manca la fitxa o aquesta no disposa els nivells d'emissió, el nivell de decibels no superables és de 90 dB(A).

Article 45. Condicions de circulació

1. Qualsevol vehicle de tracció mecànica ha de tenir en bones condicions de funcionament el motor, la transmissió, la carrosseria i la resta d'elements capaços de produir renou i vibracions i, en especial, el dispositiu silenciador dels gasos d'escapament, perquè el nivell sonor emès pel vehicle en circular, o aturat amb el motor en marxa, no excedeixi els límits establerts.

2. Queda prohibida la circulació de vehicles que emeten renous superiors als indicats en l'article precedent, com també la utilització incorrecta o la conducció de vehicles de motor que provoquin renous innecessaris o molestos.

3. Si és necessària i inevitable la circulació ocasional de vehicles que emeten renous superiors als establerts en aquesta llei, l'administració competent ha de tramitar i autoritzar, si pertoca, el permís especial de circulació corresponent.

4. Excepcionalment, es poden fer servir senyals acústics de so no estrident, i en queda totalment prohibit l'ús immotivat o exagerat.

5. El que estipula el punt anterior no és aplicable als vehicles en servei dels cossos i forces de seguretat i de la policia municipal, del servei d'extinció d'incendis i salvament, i altres vehicles destinats a serveis d'urgència autoritzats degudament.

No obstant això, aquests vehicles queden subjectes a les prescripcions següents:

- a) Han de disposar d'un mecanisme de regulació de la potència sonora dels seus dispositius acústics que permeti, en funció de la velocitat del vehicle, reduir els nivells de pressió sonora de 90 a 70 dB(A), mesurats a 3 m de distància.
- b) Els conductors han de limitar l'ús dels dispositius de senyalització acústica d'emergència als casos de necessitat i quan no sigui suficient la senyalització lluminosa.

Article 46. Inspecció tècnica de vehicles

1. Els centres d'inspecció tècnica de vehicles han de comprovar el nivell d'emissió sonora dels vehicles. A aquest efecte, s'han d'habilitar les instal·lacions i s'han de disposar els instruments necessaris per dur a terme les comprovacions d'emissió acústica pels procediments que es determinin reglamentàriament.

2. El servei d'inspecció de vehicles ha d'habilitar les instal·lacions i els instruments necessaris perquè les comprovacions d'emissió acústica dels vehicles de motor es puguin fer d'acord amb la normativa vigent.

Article 47. Control de renous

1. Els agents encarregats de la vigilància del trànsit rodat han de formular denúncies per infracció del que disposa aquesta llei quan comprovin, amb els aparells mesuradors de renou i mitjançant el procediment establert reglamentàriament, que el nivell de renou produït pel vehicle supera els límits en les condicions d'avaluació que s'estableixin a aquest efecte.

2. Si el vehicle excedeix els límits acústics establerts a la fitxa d'homologació en 4 dB(A) i, si no en té, si supera en tot cas els 90 o 95 dB(A) segons el tonatge, s'ha d'immobilitzar i traslladar a dependències habilitades a aquest efecte. El titular del vehicle, havent-ne entregat prèviament la documentació, el pot retirar mitjançant un sistema de remolc o de càrrega o qualsevol mitjà que li possibiliti arribar al taller de reparació sense posar el vehicle en marxa.

La recuperació de la documentació requereix un nou mesurament per acreditar que les deficiències s'han esmenat.

En tot cas, s'ha d'admetre la prova contradictòria certificada per personal tècnic competent i amb aparells homologats.

L'ajuntament pot adoptar totes les mesures que consideri pertinents o adients per evitar la circulació del vehicle infractor abans que aquest hagi corregit les emissions acústiques fins als nivells permesos.

SECCIÓ 3a **TREBALLS A LA VIA PÚBLICA I EN L'EDIFICACIÓ** **QUE PRODUEIXEN RENOUS**

Article 48. Treballs a la via pública, obres públiques i edificacions

1. En els treballs realitzats a la via pública, en els d'obres públiques i en els d'edificació, modificació, reparació o enderrocament s'han d'adoptar les mesures

oportunes per evitar que els renous i les vibracions excedeixin els nivells que es fixin per a la zona respectiva.

En tot cas, aquests treballs s'han d'ajustar a les prescripcions següents:

- a) En els casos en què, per raons tècniques i acreditades degudament per les persones interessades, no és possible garantir els nivells de renou esmentats al punt anterior, l'ajuntament ha d'atorgar autorització expressa amb limitació de l'horari en què es pot exercir aquesta activitat, sempre respectant els principis de legalitat, proporcionalitat i la menor afectació possible dels drets individuals. Mentre l'ajuntament no hagi delimitat les àrees acústiques, les condicions de l'autorització s'han de fixar en funció de la diversa sensibilitat acústica de l'àrea en la qual es desenvolupa aquesta activitat.
- b) L'horari de treball s'ha de trobar dintre del període diürn, d'acord amb la definició d'aquest període en aquesta llei. Excepcionalment i per raons acreditades, es poden autoritzar treballs, a fer tant a la via pública com a l'edificació, sense respectar l'horari establert de 22 a 8 hores. En qualsevol cas, s'han d'adoptar les mesures i les precaucions necessàries per reduir al mínim els nivells sonors de pertorbació de la tranquil·litat ciutadana. L'autorització que s'atorgui per aquestes raons excepcionals no podrà aprovar activitats que, en conjunt, puguin produir renous i vibracions superiors al 60% dels admissibles en el període diürn.
- c) Quan es tracti d'obres públiques que desenvolupi la comunitat autònoma o algun consell insular, el règim d'autoritzacions, d'inspecció i de control correspon al titular de l'obra de què es tracti.

2. A les obres d'urgència reconeguda i a les tasques que es facin per raons de seguretat o perill, l'ajornament de les quals pot ocasionar perills d'esfondrament, inundació, corriments, explosió o riscos de naturalesa anàloga, es pot autoritzar, ateses les circumstàncies que hi concorren, l'ús de maquinària i la realització de treballs encara que comportin una emissió de renous més gran de la permesa per a la zona respectiva, sempre procurant que l'horari de feina amb un major volum de renou ocasioni les menors molèsties possibles i la protecció necessària dels treballadors d'acord amb les normes de seguretat perceptives. En aquestes ocasions, l'ajuntament les ha d'autoritzar expressament i ha de determinar els valors límit d'emissió que s'han de complir d'acord amb les circumstàncies que concorren en cada cas.

Article 49. Càrrega i descàrrega de mercaderies

1. La càrrega, la descàrrega i el transport de materials de camions s'ha de fer de manera que el renou produït no resulti molest.

2. El personal dels vehicles de repartiment ha de carregar i descarregar les mercaderies sense produir impactes directes sobre el sòl del vehicle o del paviment i ha d'evitar el renou produït pel desplaçament o la trepidació de la càrrega durant el recorregut.

3. No es poden dur a terme activitats de càrrega i descàrrega de mercaderies, manipulació de capsos, contenidors, materials de construcció i objectes similars durant el període nocturn quan aquestes operacions superin els valors límit que en el seu moment s'estableixin reglamentàriament.

Article 50. Neteja de carrers i recollida de residus

Els serveis públics de neteja i recollida de residus han d'adoptar les mesures i les precaucions necessàries per complir els límits que estableix aquesta llei. En els plecs de condicions per a l'adjudicació dels serveis de neteja i recollida de residus, incloses les recollides selectives, s'ha d'exigir la informació relativa als nivells d'emissió sonora dels vehicles i de la maquinària utilitzada per a aquests treballs.

SECCIÓ 4a

SISTEMES D'ALARMA I COMPORTAMENT DE LA CIUTADANIA

Article 51. Sistemes d'alarma

1. Les persones titulars i les responsables de sistemes d'alarma els han de mantenir en perfecte estat d'ús i funcionament, per evitar que s'activin per causes injustificades o diferents de les que en varen motivar la instal·lació, com també complir les normes de funcionament d'aquests mecanismes que s'estableixin reglamentàriament.

2. La instal·lació en edificis de qualsevol sistema d'avís acústic, com ara alarmes, sirenes i altres de similars, requereix l'autorització de l'ajuntament corresponent. La sol·licitud d'instal·lació ha d'especificar la persona titular del sistema, les característiques, la persona responsable de la instal·lació i la desconnexió i el pla de proves i assaigs inicials i periòdics.

3. Les forces i els cossos de seguretat poden utilitzar els mitjans necessaris per interrompre les emissions sonores o les vibracions dels sistemes d'alarma en el cas que el seu funcionament sigui anormal, sense perjudici de sol·licitar les autoritzacions judicials necessàries. Així mateix, poden retirar els vehicles en què es produeixi el mal funcionament de l'alarma a dipòsits destinats a aquest efecte.

Article 52. Comportament de la ciutadania

La generació de renous i vibracions produïts per l'activitat directa de les persones, dels animals domèstics i dels aparells domèstics o musicals a la via pública, als espais públics i als edificis s'ha de mantenir dins dels límits que exigeixen la convivència ciutadana i aquesta llei, i s'ha de tenir en compte la normativa específica que els ajuntaments respectius poden dictar per a la regulació de les activitats i les relacions de veïnatge.

TÍTOL V RÈGIM JURÍDIC

CAPÍTOL I INSPECCIÓ I CONTROL

Article 53. Inspecció, vigilància i control

1. Correspon als ajuntaments amb caràcter general exercir el control del compliment d'aquesta llei, exigir l'adopció de mesures correctores, indicar les limitacions, fer les inspeccions que calguin i imposar les sancions corresponents en el cas d'incompliment.

2. Als efectes del que estableix aquesta llei, les persones promotores d'activitats que generen emissions acústiques han de presentar els documents o els certificats adients que n'acrediten el compliment dels paràmetres.

3. Sense perjudici del que estableix el punt anterior, els ajuntaments poden verificar en qualsevol moment tant l'efectivitat de les mesures correctores proposades com si els diversos elements constructius que componen l'edificació compleixen les normes d'aquesta llei.

4. El personal funcionari que fa tasques d'inspecció en matèria de contaminació acústica i que disposi de l'acreditació tècnica corresponent, té el caràcter d'agent de l'autoritat als efectes prevists a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i pot accedir a qualsevol lloc, instal·lació o dependència de titularitat pública o privada.

Quan, per a la realització d'inspeccions, sigui necessari entrar en un domicili i la persona que hi resideix s'hi oposa, és preceptiva l'autorització judicial corresponent. En la resta de supòsits, els agents de l'autoritat a qui competeix la inspecció de les instal·lacions o dels establiments estan facultats per accedir-hi en l'horari de desenvolupament de l'activitat sense avís previ i sempre que s'identifiquin.

5. Les persones titulars o responsables dels emissors acústics regulats en aquesta llei han de facilitar a les autoritats inspectores de l'administració l'accés a les seves instal·lacions o als focus generadors de renous i han de disposar-ne el funcionament a les diferents velocitats, potències, càrregues o marxes que els indiquin els inspectors, i poden presenciar la inspecció.

6. Les dades obtingudes de les activitats de vigilància o d'inspecció s'han de consignar en l'acta o el document públic corresponent, expressant els requisits establerts per les metodologies d'avaluació que s'estableixen en el desplegament d'aquesta llei.

Aquest document o acta, signat pel personal funcionari i amb les formalitats exigibles, gaudeix de presumpció de certesa i de valor probatori pel que fa als fets que s'hi consignin, sense perjudici de la resta de proves que les persones interessades puguin aportar en defensa dels seus interessos respectius. De l'acta que s'estengui s'ha de lliurar una còpia a la persona titular o a la responsable de l'activitat.

Article 54. Inspecció dels vehicles de motor

1. Els cossos de vigilància i inspecció de trànsit i seguretat viària han de formular denúncia contra la persona titular de qualsevol vehicle que considerin que sobrepassa els valors límit d'emissions permesos, i ha d'indicar-hi l'obligació de presentar el vehicle en el lloc i l'hora determinats per reconèixer-lo i inspeccionar-lo. Aquests reconeixement i inspecció es poden referir tant al mètode de vehicle en moviment com al de vehicle aturat.

2. Si el vehicle no es presenta en el lloc i la data fixats, es pot incoar l'expedient sancionador corresponent per manca de col·laboració en la pràctica de la inspecció.

3. Si en la inspecció efectuada s'obtenen nivells d'emissió superiors als valors límit permesos, s'ha d'incoar expedient sancionador. En la resolució que exhaureixi l'expedient, si és sancionadora, s'ha d'atorgar un termini màxim de trenta dies perquè la persona titular efectui la reparació del vehicle i torni a fer la inspecció. En el cas que la persona titular no compleixi aquestes obligacions, se li poden aplicar multes coercitives.

4. Així mateix, els cossos de vigilància i inspecció de trànsit i seguretat viària poden formular també denúncies, en el marc del que estableixen les seves ordenances municipals corresponents, contra la persona titular de vehicles de motor per la utilització incorrecta del vehicle o dels seus equipaments sonors que generin renous o vibracions que superin els límits d'emissió permesos.

CAPÍTOL II

INFRACCIONS I SANCIONS

Article 55. Tipus d'infraccions

Sense perjudici de situacions específiques que regulin les ordenances municipals, d'acord amb la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou, les infraccions administratives en matèria de contaminació acústica es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

1. Constitueix infracció lleu:

- a) Superar els límits sonors establerts com a base en la normativa que desplega aquesta llei en menys de 6 dB(A).
- b) En cas de vehicles a motor, superar de 4 a 6 dB(A) el límit establert com a normal en la fitxa d'homologació corresponent, o, en cas de no disposar d'aquesta, superar en més de 4 dB(A) els 90 dB(A) en qualsevol vehicle.
- c) Obtenir nivells de transmissió de vibracions superiors als fixats reglamentàriament com a estàndard.
- d) La no-comunicació a l'administració competent de les dades que li requereixi dins dels terminis establerts a aquest efecte.
- e) La instal·lació o la comercialització d'emissors acústics que no adjunten la informació sobre els índexs d'emissió, quan aquesta informació sigui exigible d'acord amb la normativa aplicable.
- f) La realització d'activitats prohibides o l'incompliment de les obligacions previstes en aquesta llei quan no siguin tipificades expressament com a infraccions greus o molt greus.

2. Constitueix infracció greu:

- a) L'incompliment de les condicions establertes en matèria de contaminació acústica en l'autorització ambiental integrada, en l'autorització o l'aprovació del projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental, en la llicència d'activitats classificades o en altres figures d'intervenció administrativa, quan no s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient ni s'hagi posat en perill greu la salut o la seguretat de les persones.
- b) L'incompliment de les mesures de correcció d'infraccions lleus en el termini concedit per fer-ho o dur-ne a terme la correcció de manera insuficient.
- c) Sobrepassar de 6 a 15 dB(A), en la resta de supòsits, els límits que estableix aquesta llei.
- d) En el cas de vehicles a motor, superar entre 6 i 10 dB(A) el límit establert com a normal en la seva fitxa d'homologació, o, en cas de no disposar d'aquella, superar entre 6 i 10 dB(A) el límit de 90 dB(A).

- e) L'ocultació o l'alteració maliciosa de dades relatives a la contaminació acústica aportades als expedients administratius adreçats a l'obtenció d'autoritzacions o llicències relacionades amb l'exercici de les activitats que regula aquesta llei.
 - f) La no-adopció de les mesures correctores que requereixi l'administració competent en el cas d'incompliment dels objectius de la qualitat acústica.
 - g) Obstaculitzar la tasca inspectora o de control de les administracions públiques.
 - h) La reincidència en la comissió d'infraccions lleus en un període inferior a dos anys.
3. Constitueix infracció molt greu:
- a) La producció de contaminació acústica per sobre dels valors límit establerts a les zones de protecció acústica especial i en zones de situació acústica especial.
 - b) L'incompliment de les condicions establertes en matèria de contaminació acústica en l'autorització ambiental integrada, en l'autorització o l'aprovació del projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental, en la llicència d'activitats classificades o en altres figures d'intervenció administrativa, quan s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o s'hagi posat en perill greu la salut o la seguretat de les persones.
 - c) L'incompliment de les normes que estableixen requisits relatius a la protecció de les edificacions contra el renou, quan s'hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.
 - d) L'incompliment de les obligacions derivades de l'adopció de mesures provisionals d'acord amb l'article 60.
 - e) L'incompliment de les mesures de correcció d'infraccions greus en el termini fixat per fer-ne la correcció o fer-la de manera insuficient.
 - f) Superar els nivells sonors permesos en més de 15 dB(A) o , tot i superar-los en menys, quan s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o s'hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.
 - g) Superar, en el cas de vehicles a motor, en més de 15 dB(A) el límit establert en la seva fitxa d'homologació o, en el cas de no disposar d'aquesta, superar els 105 dB(A) en qualsevol vehicle.
 - h) Obtenir nivells de transmissió de vibracions corresponents a més de dues corbes K de les que s'estableixen reglamentàriament com a estàndards i que són superiors a la màxima admissible per a cada situació o quan, sense arribar a aquests nivells, s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o s'hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.
 - i) La reincidència en la comissió d'infraccions greus en un període inferior a dos anys.

Article 56. Sancions

1. D'acord amb el que preveu el capítol IV de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou, les infraccions previstes a l'article anterior poden donar lloc a la imposició de totes o d'algunes de les sancions següents, sancions que en tot cas s'han d'imposar seguint el criteri de la proporcionalitat:

- a) En el cas d'infraccions molt greus:
 - 1. Multes des de 12.001 euros fins a 300.000 euros.
 - 2. Revocació de l'autorització ambiental integrada, de l'autorització o l'aprovació del projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental, de la

llicència d'activitats classificades o d'altres figures d'intervenció administrativa en què s'hagin establert condicions relatives a la contaminació acústica, o la suspensió de la vigència per un període de temps comprès entre un any i un dia i cinc anys.

3. Clausura definitiva, total o parcial, de les instal·lacions.
 4. Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període no inferior a dos anys ni superior a cinc anys.
 5. Publicació, a través dels mitjans que es considerin oportuns, de les sancions imposades, una vegada que aquestes hagin adquirit fermesa en via administrativa o, si pertoca, jurisdiccional, com també del nom, dels llinatges o de la denominació o de la raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole i la naturalesa de les infraccions.
 6. El precintat temporal o definitiu d'equips i de màquines.
 7. La prohibició temporal o definitiva del desenvolupament d'activitats.
- b) En el cas d'infraccions greus:
1. Multes des de 601 euros fins a 12.000 euros.
 2. Suspensió de la vigència de l'autorització ambiental integrada, de l'autorització o l'aprovació del projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental, de la llicència d'activitats classificades o d'altres figures d'intervenció administrativa en què s'hagin establert condicions relatives a la contaminació acústica, per un període de temps comprès entre un mes i un dia i un any.
 3. Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període màxim de dos anys.
- c) En el cas d'infraccions lleus, multes de fins a 600 euros.
2. Les ordenances municipals poden establir com a sancions per infraccions lleus la suspensió de la vigència de les autoritzacions o de les llicències municipals en les quals s'hagin establert condicions relatives a la contaminació acústica, per un període de temps inferior a un mes.
 3. Les sancions s'han d'imposar tenint en compte:
 - Les circumstàncies de la persona responsable.
 - La importància del dany o del deteriorament causat.
 - El grau del dany o de la molèstia que s'hagi causat a les persones, als béns o al medi ambient.
 - La intencionalitat o la negligència.
 - La reincidència i la participació.
 - La nocturnitat dels fets.
 - L'adopció per part de la persona autora de la infracció de les mesures correctores adients amb anterioritat a la incoació de l'expedient sancionador.
 4. No obstant allò previst en els anteriors apartats, les sancions poden reduir-se en un percentatge de fins un 50%, en els casos en què la persona infractora, prèviament a la imposició de la sanció, reconegui la infracció, presti el seu consentiment amb la proposta de sanció i acrediti de manera fefaent davant l'administració instructora del procediment i en un termini màxim de 6 mesos des de la notificació de la sanció, la correcció dels motius que donaren lloc a la seva imposició.

5. El Govern de les Illes Balears ha de regular reglamentàriament un procediment determinat per a la imposició de les sancions que preveu aquesta llei que, en tot cas, ha de respectar el que estableix el Decret 14/1994, de 10 de febrer.

Article 57. Prescripció

1. Pel que fa a aquesta llei, les infraccions molt greus prescriuen als tres anys, les greus als dos anys i les lleus als sis mesos; les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen als tres anys, les imposades per infraccions greus als dos anys i les imposades per infraccions lleus als sis mesos.

2. El termini de prescripció de les infraccions es comença a comptar des del dia en què es comet la infracció.

Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de la persona interessada, del procediment sancionador, i es reprèn el termini de prescripció si l'expedient sancionador està paralitzat més d'un mes per causa no imputable a la persona presumpta responsable.

3. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar des de l'endemà del dia en què adquireix fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de la persona interessada, del procediment d'execució, i torna a transcórrer el termini si el procediment està paralitzat durant un mes per causa no imputable a la persona infractora.

Article 58. Responsables

1. Només poden ser sancionades per fets constitutius d'infraccions administratives per l'incompliment de les obligacions que regula aquesta llei les persones físiques o jurídiques que en siguin responsables, encara que sigui a títol de mera inobservança.

2. Quan en la infracció hagin participat diverses persones i no sigui possible determinar-ne el grau d'intervenció, la responsabilitat de totes elles és solidària.

3. De les infraccions a les normes d'aquesta llei comeses en ocasió de l'exercici d'activitats subjectes a concessió, autorització o llicència administrativa, n'és responsable la persona titular.

4. De les comeses amb motiu de la utilització de vehicles, n'és responsable la persona propietària quan la infracció resulti del funcionament o de l'estat del vehicle, o la persona conductora en aquells casos en què la infracció sigui conseqüència de la conducció.

5. De la resta d'infraccions és responsable qui causi la pertorbació o qui subsidiàriament en resulti responsable segons les normes específiques.

6. La responsabilitat administrativa ho és sense perjudici de la responsabilitat civil i penal en què es pugui incórrer. Quan s'aprecii un fet que pot ser constitutiu de delictes o falta, s'ha de posar en coneixement de l'òrgan judicial competent i, mentre l'autoritat judicial s'assabenta de l'assumpte, s'ha de suspendre el procediment administratiu sancionador.

Article 59. Competència sancionadora

La competència per acordar la iniciació del procediment sancionador en matèria d'incompliment de les normes contra la contaminació acústica, com també per a la instrucció i la imposició de la sanció corresponent, correspon als ajuntaments.

Si la Conselleria de Medi Ambient o el consell insular tenen coneixement d'un incompliment de les prescripcions d'aquesta llei, n'han d'assabentar el batle respectiu perquè adopti les mesures oportunes.

Transcorreguts dos mesos des de la denúncia dels fets sense que s'hagi iniciat expedient sancionador, queda expedita la via judicial contenciosa administrativa per exigir el compliment de les disposicions d'aquesta llei.

Els ajuntaments poden subscriure amb altres ajuntaments i amb els consells insulars respectius convenis que prevegin el suport material, tècnic i jurídic per a l'exercici d'aquesta competència. Sense perjudici d'aquest suport, correspon als ajuntaments dictar els actes o les resolucions de caràcter jurídic.

En el cas que les diferents administracions constitueixin mitjançant conveni un consorci com a instrument per a la col·laboració en les matèries relacionades amb aquesta llei, els ajuntaments que l'integrin poden exercir les seves competències mitjançant el consorci, incloses les d'inspecció, control i sanció.

Article 60. Mesures provisionals

Una vegada iniciat el procediment sancionador, l'òrgan competent per imposar la sanció pot adoptar alguna o algunes de les mesures provisionals següents:

- a) Precintat d'aparells, d'equips o de vehicles.
- b) Clausura temporal, parcial o total, de les instal·lacions o de l'establiment.
- c) Suspensió temporal de l'autorització ambiental integrada, de l'autorització o l'aprovació del projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental, de la llicència d'activitats classificades o d'altres figures d'intervenció administrativa en què s'hagin establert condicions relatives a la contaminació acústica.
- d) Mesures de correcció, de seguretat o de control que impedeixen la continuïtat en la producció del risc o del dany.

Article 61. Represa de l'activitat

Per exercir una altra vegada l'activitat que ha estat clausurada, precintada o suspesa, en una part o en la seva totalitat, cal que la persona titular acrediti, mitjançant certificació signada per personal tècnic competent, que, en haver adoptat les mesures necessàries, compleix els límits establerts en aquesta llei.

L'aixecament d'aquesta clausura, precinte o suspensió l'ha de fer l'ajuntament després de la comprovació per part dels serveis de vigilància i d'inspecció.

Si transcorregut un mes des de la notificació de l'adopció de les mesures correctores no s'ha fet la visita de comprovació, es considera aixecada la clausura, el precinte o la suspensió.

Article 62. Obligació de reposar

1. Les persones infractores són obligades a adoptar les mesures correctores necessàries que estableixi l'òrgan sancionador, amb independència de la sanció penal o administrativa que s'imposi.

2. La prescripció d'infraccions no afecta l'obligació de restaurar ni la indemnització de danys i perjudicis causats.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició adicional primera. Situacions especials

1. L'autoritat competent, per raó de la matèria a la qual pertany la font generadora del renou o de les vibracions, pot eximir, amb caràcter temporal, del compliment dels nivells de pertorbació màxims fixats en aquesta llei en determinats actes de caràcter oficial, cultural, festiu, religiós i altres d'anàlegs.

2. La persona titular de l'activitat, instal·lació o maquinària causant de la pertorbació acústica o, si no n'hi ha, l'administració autoritzant, ha d'informar el públic sobre els perills d'exposició a l'elevada pressió sonora, i recordar-li el llindar dolorós de 120 dB(A) que estableixen les autoritats sanitàries.

3. En casos excepcionals, quan la regulació vigent no ho prevegi de manera expressa, l'autoritat competent per raó de la matèria a la qual pertany la font generadora del renou o de les vibracions, amb l'informe previ de la Conselleria de Medi Ambient, pot exceptuar l'aplicació dels nivells màxims de pertorbació a tot o a part d'un projecte determinat, i pot establir altres nivells màxims específics sempre que es garanteixi la utilització de la millor tecnologia disponible.

4. Queden exclosos del compliment dels nivells màxims de pertorbació els projectes relacionats amb la defensa nacional i els aprovats específicament per una llei de l'Estat o de la comunitat autònoma de les Illes Balears, sense detriment de l'obligatorietat de garantir la utilització de la millor tecnologia disponible de protecció contra els renous i les vibracions.

Disposició adicional segona. Actualització de sancions

L'import de les sancions que estableix aquesta llei es pot actualitzar reglamentàriament mitjançant l'aplicació de l'índex de preus al consum. En tot cas, l'actualització s'ha de fer d'acord amb les que determina la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou.

Disposició adicional tercera. Sentit del silenci administratiu

El sentit del silenci administratiu s'ha d'ajustar al que estableix la normativa específica que hi és aplicable.

Disposició adicional quarta. Sanejament per vicis o defectes ocults

Als efectes del que disposen els articles 1484 i següents del Codi Civil, es considera que concorre un supòsit de vicis o defectes ocults en els immobles venuts que determina l'obligació del venedor de sanear-los en el cas que no s'hi compleixin els objectius de qualitat a l'espai interior fixats en aquesta llei.

Disposició adicional cinquena. Taxes per la prestació de serveis d'inspecció

De conformitat amb el que preveuen el Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, i la disposició adicional sisena de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou, les entitats locals poden establir taxes per la prestació de serveis d'inspecció que realitzin per verificar el compliment del que disposa aquesta llei.

Disposició addicional sisena. Període estiuenc

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per període estiuenc el comprès entre l'1 de juny i el 30 de setembre.

Disposició addicional setena. Redacció d'un model ordenança per part de la Conselleria de Medi Ambient en col·laboració amb la d'Interior

La Conselleria de Medi Ambient, en col·laboració amb la Conselleria d'Interior, ha de redactar un model tipus d'ordenança de renou, perquè, si ho consideren oportú, els municipis el puguin consultar per a la redacció i l'aprovació de la seva pròpia ordenança.

Disposició addicional vuitena. Ajudes de la Conselleria de Medi Ambient

La Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears ha de promoure i ha d'establir, de manera directa o mitjançant ens instrumentals, la creació de línies d'ajudes per facilitar als municipis l'aplicació d'aquesta llei.

Especialment, s'han de preveure subvencions a la compra o homologació d'aparells de mesurament, com també per a l'adaptació de les ordenances municipals o instruments de planejament a les disposicions d'aquesta llei, formació de personal i elaboració, si pertoca, de mapes de renou, entre d'altres.

Disposició addicional novena. Delimitació d'àrees acústiques

Mentre el Govern central no aprovi els criteris per poder delimitar les àrees acústiques, tal i com ho preveu l'apartat 2 de l'article 7 de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou, els ajuntaments poden delimitar les diferents àrees acústiques del seu municipi en funció de l'ús predominant del sòl com també de la diferent sensibilitat acústica que hi hagi a les diverses zones.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera. Adaptació de situacions anteriors

1. Les activitats i instal·lacions industrials, comercials o de servei, com també aquelles subjectes a la normativa específica d'espectacles, establiments públics i activitats recreatives, amb llicència atorgada abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei, s'han d'adaptar al que disposa en els casos següents:

- a) Amb caràcter general, l'adaptació s'ha de produir en el termini de sis mesos des de l'aprovació del reglament de desplegament d'aquesta llei.
- b) Quan s'imposi d'aquesta manera com a exigència per a la reobertura dels establiments clausurats per incompliment de la normativa vigent en la sanció recaiguda com a conseqüència de la infracció d'alguna de les prescripcions que conté la legislació que hi és aplicable.
- c) Quan es facin modificacions, ampliacions o reformes que excedeixen de les obres de simple higiene, decoració o conservació.
- d) Si s'incompleixen de manera reiterada els condicionants acústics que en varen permetre la concessió.

2. En tot cas, els emissors acústics existents en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei s'han d'adaptar al que s'hi disposa en el termini de dos anys des que entri en vigor.

Disposició transitòria segona. Ordenances municipals aprovades i zones acústicament saturades⁴

1. Les ordenances municipals aprovades i les zones declarades acústicament saturades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'han d'adequar a la legislació bàsica estatal i a aquesta llei abans del 30 de juny de 2013.

2. Fins que no tenguim lloc l'adaptació esmentada, són directament aplicables les previsions de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll, els seus reglaments de desplegament parcial i aquesta llei, particularment pel que fa a la prohibició d'activitats els valors d'emissió acústica dels quals estiguin en els marges i els horaris prevists en la normativa esmentada.

Disposició transitòria tercera. Planejament territorial vigent

El planejament territorial general vigent a l'entrada en vigor d'aquesta llei s'ha d'adaptar a les seves previsions en el termini de cinc anys des de l'entrada en vigor del reglament general que la desplega.

Disposició transitòria quarta. Valors d'immissió i d'emissió

Pel que fa als valors límit d'immissió i emissió serà d'aplicació el que disposa el Decret 20/1987, de mesures de protecció contra la contaminació acústica del medi ambient a l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, mentre no s'aprovin per part del Govern de l'Estat els diferents valors límit per a cada àrea acústica, tal i com s'estableix a l'article 12 de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del renou.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que disposa aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Desplegament reglamentari

Una vegada aprovat aquest text legal, el Consell de Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha d'aprovar, per decret, el reglament o els reglaments de desplegament d'aquesta llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-la publicada en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

⁴ Disposició modificada per la Llei 13/2012, de 20 de novembre, esmentada en la nota 1.